

V

(Skelbimai)

TEISINĖS PROCEDŪROS

TEISINGUMO TEISMAS

2007 m. birželio 14 d. Bundesfinanzhof (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Ernst & Young Deutsche Allgemeine Treuhand AG prieš Finanzamt Stuttgart-Körperschaften

(Byla C-285/07)

(2007/C 247/02)

Proceso kalba: vokiečių

2007 m. liepos 5 d. Hessischer Verwaltungsgerichtshof (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Firma Baumann GmbH prieš Heseno federalinę žemę

(Byla C-309/07)

(2007/C 247/03)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas*Bundesfinanzhof***Šalys pagrindinėje byloje***Ieškovė: Ernst & Young Deutsche Allgemeine Treuhand AG**Atsakovė: Finanzamt Stuttgart-Körperschaften***Prejudiciniai klausimai**

1. Ar 1990 m. liepos 23 d. Tarybos direktyvos 90/434/EEB ⁽¹⁾ 8 straipsnio 1 ir 2 dalys draudžia valstybės narės mokesčių nuostatą, pagal kurią vienos ES kapitalo bendrovės akcijų perleidimo kitai ES kapitalo bendrovei atveju perleidžiančiajai įmonei leidžiama toliau apskaityti perleistas akcijas buhalterine verte tik tuomet, jeigu gaunančioji kapitalo bendrovė perleistas akcijas susiejo su buhalterine verte (vadinamasis dvigubas buhalterinės vertės susiejimas)?
2. Jei atsakymas į pirmą klausimą būtų neigiamas: Ar minėtas reguliavimas neprieštaruja EB 43 ir EB 56 straipsniams, nors vadinamojo dvigubo buhalterinės vertės susiejimo reikalaujama perleidžiant kapitalo bendrovės akcijas neribotai apmokestinamai kapitalo bendrovei?

⁽¹⁾ OL L 225, p. 1.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas*Hessischer Verwaltungsgerichtshof (Vokietija)***Šalys pagrindinėje byloje***Ieškovė: Firma Baumann GmbH**Atsakovė: Heseno federalinė žemė***Prejudiciniai klausimai**

1. Ar nacionalinis įstatymų leidėjas, naudodamasis galimybėmis, nustatytomis 1985 m. sausio 29 d. Direktyvos 85/73/EEB, iš dalies pakeistos 1996 m. birželio 26 d. Direktyva 96/43/EB, 5 straipsnio 3 dalyje ir A priedo I skyriaus 4 punkto a papunktyje, atskiroms įmonėms padidinti standartinę mokesčio sumą ir 4 punkto b papunktyje imti specialų mokestį, kuris padengtų faktines išlaidas, yra griežtai saistomas A priedo I skyriaus 1 punkte ir 2 punkto a papunktyje nustatytos mokesčio struktūros (pagal gyvūnų rūšis, jų amžių, skerdienos svorį ir t. t.), ar vis dėlto jis turi galimybę nustatydamas mokesčio tarifą numatyti jo dydžio diferencijavimą pagal skerdienos patikrinimus didelėse įmonėse ir kitus patikrinimus ir, be to, šiose grupėse taip pat nustatyti mokesčio tarifą mažėjančia tvarka pagal kiekvienos gyvūnų rūšies skerdimų kiekį vien su sąlyga, kad tai atitiks faktines išlaidas?

2. Ar, remdamasis pirmiau paminėtomis nuostatomis, nacionalinis įstatymų leidėjas už gyvūnus, kurie savininko prašymu skerdžiami ne skerdimo valandomis, gali rinkti mokesčių, renkamų už skerdienos patikrinimą skerdimo valandomis, procentinę priemoką, jei tai atitinka faktines papildomas išlaidas, ar vis dėlto šios išlaidos turi būti įskaičiuotos į standartinių (padidintą) mokesčių visiems mokesčio mokėtojams?

2007 m. liepos 11 d. Bundesfinanzhof (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Hein Persche prieš Finanzamt Lüdenscheld

(Byla C-318/07)

(2007/C 247/04)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Bundesfinanzhof (Vokietija)

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovas: Hein Persche

Atsakovė: Finanzamt Lüdenscheld

Prejudiciniai klausimai

1. Ar kapitalo judėjimo laisvės (Europos Bendrijos steigimo sutarties 56 straipsnis) taikymo sritis apima valstybės narės piliečio paramą kasdienio vartojimo daiktų forma įstaigoms, kurių buveinė yra kitoje valstybėje narėje ir kurios pagal savo valstybės narės teisę yra pripažintos tenkinančiomis visuomeninius poreikius?
2. Jeigu į pirmąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai:
Ar, atsižvelgiant į mokesčių institucijos pareigą patikrinti mokesčių mokėtojų deklaracijas ir į proporcingumo principą (Europos Bendrijų steigimo sutarties 5 straipsnio 3 pastraipa), kapitalo judėjimo laisvei (Europos Bendrijos steigimo sutarties 56 straipsnis) prieštarauja tai, kad pagal kurios nors valstybės narės teisę parama visuomeninius poreikius tenkinančioms įstaigoms sumažina mokėtinus mokesčius tik tuomet, jei pastarosios įsteigtos šioje valstybėje narėje?
3. Jeigu į antrąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai:

Ar Direktyva 77/799/EEB įtvirtina mokesčių institucijos pareigą aiškinantis kitoje valstybėje narėje susiklosčiusias aplinkybes pasitelkti į pagalbą kitos valstybės narės administracines institucijas, ar vis dėlto mokesčių mokėtojui gali būti nurodyta, kad pagal jo valstybės narės procedūrinės taisyklės užsienyje susiklosčiusių aplinkybių atveju įrodymų našta (objektyvioji įrodymų našta) tenka jam?

2007 m. liepos 13 d. pareikštas ieškinys byloje Europos Bendrijų Komisija prieš Italijos Respubliką

(Byla C-326/07)

(2007/C 247/05)

Proceso kalba: italų

Šalys

Ieškovė: Europos Bendrijų Komisija, atstovaujama L. Pignataro-Nolin ir H. Støvlbæk

Atsakovė: Italijos Respublika

Ieškovės reikalavimai

— Pripažinti, kad įtraukdama tokias nuostatas, kaip 2004 m. birželio 10 d. Ministrų Tarybos pirmininko dekreto dėl 1994 m. gegužės 31 d. Įstatyminio dekreto Nr. 332, 1994 m. liepos 30 d. Įstatymo Nr. 474 pakeisto įstatymą su daliniais pakeitimais, iš dalies pakeisto Finansų įstatymo Nr. 350/2004 4 straipsnio 227 dalies a, b ir c punktais, 2 straipsnyje nurodytų specialių įgaliojimų vykdymo kriterijų apibrėžimo 1.2 straipsnio nuostatos, Italijos Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal EB Sutarties 43 ir 56 straipsnius.

— Priteisti iš Italijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Komisija mano, jog 2004 m. birželio 10 d. Dekreto 1.2 straipsnyje nurodyti specialių įgaliojimų, išdėstytų Įstatymo Nr. 350/2004 4 straipsnio 227 dalies a, b ir c punktuose, vykdymo kriterijai nėra tiek tikslūs ar konkretūs, kad kitos valstybės narės investuotojas žinotų, kada bus pasinaudota specialiais įgaliojimais pagal Įstatymo Nr. 350/2004 4 straipsnio 227 dalies a, b ir c punktus.

Specialūs įgaliojimai pagal Įstatymo Nr. 350/2004 4 straipsnio 227 dalies a, b ir c punktus yra šie: neleisti investuotojams įsigyti didelio akcijų paketo, suteikiančio bent 5 % arba Ekonomikos ir finansų ministro nustatytą mažesnę procentinę balso teisių dalį, neleisti sudaryti sutarčių ir susitarimų tarp akcininkų, turinčių 5 % arba Ekonomikos ir finansų ministro nustatytą mažesnę procentinę balso teisių dalį ir teisę vetuoti nutarimus dėl bendrovių panaikinimo, akcijų perleidimo, susiliejo, išskyrimo, bendrovės buveinės perkėlimo į užsienį arba bendrovės tikslų pakeitimo. Šie kriterijai taikomi visoms įstatymo 4 straipsnio 227 dalies pirmojoje pastraipoje paminėtomis sritims (saugumo, transporto, telekomunikacijų, energijos šaltinių ir kitos viešosios paslaugos).